

LXXXVII.

Forslag til Lov,

hvorved

Retten til Bortforpagtning af Fæstegaarde efter Frd. 15de Juni 1792
§ 11 nærmere bestemmes og begrændses m. V.

(Som vedtaget af Landsstthinget ved 3die Behandling den 22de Februar 1870.)

§ 1.

Den i Frd. 15de Juni 1792 § 11 givne Tilladelse til at bortforpagte Gaarde, der ere Fæstetvang undergivne, paa to eller flere Personers Levetid ophæves.

§ 2.

Bed Bortforpagtning paa 50 eller flere Aar af en Gaard, der er Fæstetvang undergivet, maa Jorddrothen herefter ikke modtage eller betinge sig af Forpagteren anden Betaling eller Ydelse som Vederlag for Brugen end den aarlige Forpagtningsafgift. Denne bliver i Forpagtningscontracten at fastsætte til et bestemt, for alle Forpagtningsaarene lige stort Beløb, dog at det skal staae Parterne frit for i Contracten at vedtage, at Afgiften i de første Forpagtningsaar, men i ethvert Fald ikke udover 9 Aar, skal erlægges med et Beløb, der er indtil $\frac{1}{3}$ mindre end den aarlige Afgift for den følgende Tid, og i et lige Antal af de sidste Aar med et Beløb, der er saameget større end den hidtil erlagte Afgift, som Nedsættelsen i de første Aar har udgjort. — Forpagtningsafgiften maa ikke forudbetales eller betinges forudbetalt for længere Tid end eet Aar.

§ 3.

Det skal stedse staae den, der har overtaget en Bondegård i Forpagtning i Genhold til Frd. 15de Juni 1792 § 11, jfr. Pl. 7de Juni 1806, frit for, uden Bortforpagterens Samtykke, i levende Live at afstaae Forpagtningen til Søn, Sønnesøn, Datter søn, Svigersøn eller Stedsøn. Forsaavidt derimod angaaer saadan Overdragelse til Andre end de nysnævnte Personer, da har Forpagteren vel ogsaa Ret hertil uden Bortforpagterens Samtykke, hvis ingen modstaaende Bestemmelse findes i Contracten; men det skal ikke være Forpagteren formeent at fraskrive sig Afgang hertil ved udtrykkelig Overeenskomst.

§ 4.

Naar den, som har overtaget en Bondegårds Forpagtning efter Frd. 15de Juni 1792 § 11, jfr. Pl. 7de Juni 1806, afgaaer ved Døden, inden Forpagtningstiden er omme, bliver Forpagtningsretten for den tilbagestaaende Deel af Tiden, hvis der ikke af Forpagteren er raadet over den ved et efter de almindelige Regler gyldigt Testamente, og den ellers overtages af den længstlevende Ægtefælle eller en af Arvingerne, til Fordeel for Boet at af-